

Акценти

Адрес на редакцията: гр. Казанлък, бул. "Розова долина" 100, офис 8 (срещу Митницата)

„Алтернативата на гражданите“ е втора сила в Общинския съвет: БЛАГОДАРИМ ЗА ДОВЕРИЕТО

Уважаеми казанлъчани, скъпи съграждани!

Коалиция „Алтернативата на гражданите“ благодарни на всички жители на община Казанлък, гласували

телен орган по численост на общинските съветници. Това е беспорен успех за една непартийна форма-

гражданския интерес в новия Общински съвет. Ще продължим да работим експертно, диалогично и мо-

ска дестинация, трябва още упорито да се работи. Казанлък и населените места заслужават своето достойно място в един съвременен свят, част от който е България. Затова, влизайки в новия Общински съвет, където се вземат решенията за развитието на общината, ние декларираме, че ще работим за нейния просперитет, за по-доброто настояще и бъдеще на всички нейни жители, ще подкрепяме добрите идеи и ще отстояваме общественоползвателни каузи.

Както винаги досега, ние, съветниците от „Алтернативата на гражданите“, ще продължим да работим напълно безвъзмездно в Общинския съвет. Възнаграждението, което се полага за работа в местния парламент, досега ние дарявахме за родолюбиви инициати-

ви, за благотворителни кампании, подпомагаме талантили млади хора и нуждаещи се наши съграждани. Това безусловно ще продължи и занапред. За да бъде още по-целенасочена нашата дейност в тази посока, взехме решение за учредяване на фондация „Алтернативата на гражданите За Казанлък“, чрез която ще продължим да подкрепяме благородни каузи.

Пожелаваме на всички вас и на вашите семейства здраве и нека бъдем обединени в желанието и стремежа си да живеем в един по-уютен и по-красив град. Всички ние го заслужаваме, защото Казанлък не е само географският център на България, той е столица на Розовата долина, на Долината на тракийските владетели. Казанлък е нашият град, в който живеем, работим, отглеждаме децата си и оставяме нашите следи в неговата история.

Коалиция „Алтернативата на гражданите“ - Казанлък, с основател и ръководител инж. Николай Ибушев, Генерален директор на „Арсенал“, Почетен гражданин на град Казанлък

на изборите на 29 октомври 2023 година, и особено на тези, които подкрепиха кандидатите за общински съветници от непартийната група „Алтернативата на гражданите“! Благодарим ви за гласуваното доверие, което ние приемаме като изключителна отговорност в нашата работа, както досега, така и в новия Общински съвет. Това доверие ни отреди да бъдем втора сила в местния законода-

ция, каквато е коалиция „Алтернативата на гражданите“. Но това доверие ни задължава. То ни кара още по-внимателно да се вглеждаме и да се вслушваме в гласа на хората и да даваме всичко от себе си в работата си като част от местния парламент, за да продължи успешно развитие на нашия град и населените места в общината. Ще продължим да отстояваме още по-силно

рално в полза на гражданите на община Казанлък!

Казанлък от 4 години е град, чието население се увеличава, а не намалява. Казанлък е най-индустриализираният град в България. Казанлък вече е университетски град, той е град на розите, град на тракийските царе. Нашият град и Долината са известни по света, но за да се превърнат наистина в уникална, световна туристиче-

се полага за работа в местния парламент, досега ние дарявахме за родолюбиви инициати-

Препоръчайте Идънред и може да спечелите до 1000 лв.

- Намерете компания, която би се възползвала от продуктите на Идънред България;
- Попълнете формуляра на нашия сайт;
- Ако компанията стане наш клиент, ще получите награда.

Сканирайте QR кода или посетете www.edenred.bg/služiteli/preporachay-kompaniya/ и участвайте!

Идънред България е оператор на ваучери за храна и лидер в предплатените корпоративни решения за служители. Ново! Размерът на ваучерите за храна до 200 лв. на служител на месец беше фиксиран в ЗКПО.

За резервации в ресторант „Орешака“: 0700 70 717, www.oreshaka-bg.com

Орешака
Балканска сграда

СТАНИ ЧАСТ ОТ НАШИЯ ЕКИП!

„НИМЕКС“ ЕООД

ЕИК 123094839

За ресторант „Орешака“

ТЪРСИ ДА НАЗНАЧИ

- Хигиенисти;
- Сервитьори;
- Готвачи;
- Управители.

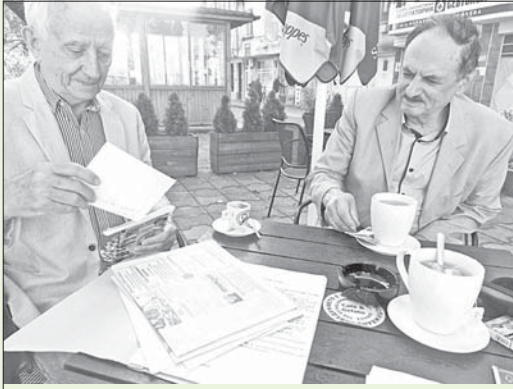
Необходим документ при кандидатстване:
* Автобиография

За повече информация: 0700 70 717

ДЕСЕТОНОЕМВРИЙСКО: КАЗАНЛЪШКАТА „ЕКОГЛАСНОСТ“

Пожълтяла хартиена папка с надпис „Екогласност“ и цял куп архивни снимки от 90-те отваря с носталгия старият седесар от Казанлък, Дончо Дончев, броещи дни преди 10 ноември 2023 г. Точно 34 години след падането на режима на Тодор Живков,

Дончо Дончев, вляво, първият председател на „Екогласност“ в Казанлък, и юристът Стефан Саранделчев връщат лентата преди 34 години

управлявал 33 години България, като пръв партиен и държавен лидер в условията на социализма и ръководната роля на БКП.

На масата сме трима. Дошъл е още един отдавнашен демократ по сърце и дела, юристът Стефан Саранделчев. Отличният геодезист, професионален оценител Дончо Дончев и дългогодишният зам. председател на Старозагорския окръжен съд Стефан Саранделчев са съмишленици от три десетилетия, но приятели – още от казармата.

Изминалите от ония времена години са отсяли силната емоция и двамата се връщат спокойно към фактите, документираните в жълтата папка. Спокойно, но не съвсем... С разгръщането на печатаните на машина и чертаните на ръка проекти, емоцията се връща и в очите на двамата на моменти внезапно просветва неударжимият ентузиазъм, с който синята идея тръгна да променя България след 10 ноември. С вярата, че промяната не просто ще стане, но и ще стане бързо. Не се получава така. Някога шото, разпалено за екологичните каузи на Казанлък момче Дончо, който с усмивка признава, че тогава го наричат „мръсният седесар“, 34 години по-късно, смирено заключава: „Останахме неудовлетворени, тъй и ще си идем!“.

10 ноември 1989 г., привечер: По единственото държавно радио и единствената държавна телевизия съобщават, че другарят Тодор Живков е освободен от длъжност като генерален секретар на ЦК на БКП и е заместен от външния министър Петър Младенов. Българите са в шок, самият Живков, видно от екрана – още повече. Не е по-малка е изненадата за младия Стефан Саранделчев, когото новината намира на строежа на новата му къща под Стадиона в Казанлък. Само петнайсетина дни по-рано, Бай Нас, майсторът на обекта, му казва, че „В София нещо се мъти...“. Бай Нас работил на вилата на виден партиец в столицата и дочул големците нещо да си говорят. „Казах ли ти?...“, многозначително попитал своя домакин случайно посветеният в софийските партийни тайни Бай Нас от Казанлък.

По това време младият юрист работи като държавен арбитър в Ямбол, откъдето е съпругата му. Затова е и там, когато в града се свиква първият демократичен митинг, почти месец след падането на режима. Саранделчев отишъл и поискал да се изкаже. В тия размирни дни да заяви себе си пред хилядна публика, след 45 години тоталитарен режим, е силно преживяване. Думите на казанлъшкия юрист са така завладяващи, че му предлагат да го правят кмет на Ямбол. На митинга в Казанлък дни

по-късно обаче няма такава свобода. На първия казанлъшки демократичен митинг в изключително мразовития късен предиобед на 9-и декември пред градския стадион, Саранделчев пак иска думата, но млад мъж в кожена тужурка го отправя с думите: „Кой си ти? Не си записан. Може само за предварително записани!“... Мъжът в тужурката е покойният Цветан Павлов, учител по математика, поет, бизнесмен, човек, който се легитимираше като стар седесар.

Казанлъшката „Екогласност“

По време на първия митинг пред Стадиона, един друг се намираат първите демократи на Казанлък, бъдещите „сини“, оставили в следващото десетилетие своя личен принос към новата история на града. Да се основе местна организация на „Екогласност“, каквато в Стара Загора вече има, е първото им намерение. Вече се знае за софийското Независимо сдружение „Екогласност“ на обичайния актьор Петър Слабаков, Александър Каракачанов, Петър Берон и други, които се оплъчват на тоталитарната власт, покрай обгазяванията в Русе,

малко преди 10 ноември. И така, броещи дни след съботния исторически митинг, в дома на Пенка Генева в квартала под гарата в Казанлък, идват за първа сбирка Дончев, Саранделчев и Вичо Георгиев. Малко са, учредяването се отлага. То става навръх Коледа, която тогава все още не се празнува. В Учредителния протокол на „Екогласност“ - Казанлък, стоят общо 15 подписа, сред които, освен на пионерите от къщата на Генева, са и тези на художника Христо Гевев, съосновател на КТ „Подкрепа“, бъдещ председател на СДС, бъдещият председател на Общинския съвет в Казанлък, покойният Иван Хлебаров, лесоинженера Недко Недков, бъдещият арсеналски синдикалист от КТ „Подкрепа“ Петко Владимиров, Красимир Николов, Райчо Бързаков, Емил Христов, син на зам.главния редактор на в. „Искра“, Антонина Стойнова и други. Жълтата папка пази и Програмната декларация на организацията. В нея, в десет точки, са дадени основните положения, върху които ще се крепи работата на „Екогласност“ в Казанлък. Сред тях – демократичен контрол върху състоянието на въздуха, водата, почвата, всички параметри на околната среда; прозрачност чрез публикуване в местната преса на показателите за тяхното състояние; редовен мониторинг; разсекретяване на информацията, която ги засяга; публикуване на данни за заболяванията, свързани с околната среда; изясняне на предприятията замърсители извън населените места; изготвяне на независими оценки на околната среда.

Дончо Дончев, когото промяната заварва като специалист в НИТИ, пази тези документи, които изглеждат и

която, както и на национално ниво, след няколко месеца, през пролетта на 1990-та, се реструктурира като Политически клуб, с цел участие в предстоящите избори, на което независимите сдружения нямат право. В Казанлък започва организацията и провеждането на огромни митинги, шествия, кръгли маси, протести пред Община-та – тогава Шипковата къща,

Жълтата папка пази не само автентични документи, но и емоциите на отминало време

обиколки от площада до Западното и обратно с големи многобройни плакати, шумни скандирания, обществено недоволство. Но започва и разработване на проекти, публикации в медиите, „тегели“ до Народното събрание и министерства в София, безброй срещи в търсене на привърженици на екологичната кауза. Намират подкрепа от казанлъчанина по род арх. Стефан Стайнов, който лобира за тях пред централната власт. В каузата на „Екогласност“, чийто пръв председател в Казанлък е Дончо Дончев, се включват инженери, архитекти, депутати, хиляди казанлъчани. Идеите и работата по тях са интересни и съществени, но

на Шипченска бригада - днес там е Военно формирование на 61 Стрямска бригада.

Не се сбъдват и мечтите им за изграждане на северен обходен път на Казанлък, заради който проект „Екогласност“ затваря през 1993 г. пътя Шипка-Казанлък. Тук идеята, която в следващите 30 години на няколко пъти се повдига отново, но така и не се осъществява, е да се изнесе от север движе-

нието извън града, предвид бъдещ тунел под Шипка. За това се говори още от 80-те години на миналия век. Но тунел още няма.

Изкуствено езеро в Източното

Да се изгради изкуствено езеро в ж.к. „Изток“, което да събира и отвежда вода по естествен път към мрежа от зелени площи в новия квартал, е друга примамлива идея, разказва Дончо. Щеше да е много добре за визията на квартала и за атмосферата там, съжалява още екоактивистът. Без резултат остават и опитите на казанлъшката „Екогласност“ да ограничи замърсяванията от бивша кариера в местност на север при изхода от Казанлък към Стара Загора, където години наред до 1989-а, се изхвърлят токсични химични отпадъци от местните заводи. Скандалът по темата в началото на 90-те се разраства, след като стопанка открива в домашния кладенец пожълтяване на водата и от „Екогласност“ предизвикват проверки. Взимат се проби и в крайна сметка се доказва наличие на отровни цианидлови отпадъци в района. Десетилетия по-късно познати на Дончо му споделят, че водата там още е жълта... Макар шумът по случая тогава да стига до София и дори е отразен от БНТ, откъдето идват репортери на място, резултат няма. От местния екоклуб най-полезен в това дело е химикът Кольо Колев, а някои от „Екогласност“ ги викат дори в РПУ-Казанлък за справки. Кметът Любомир Дянков свиква съвещание на Градския народен съвет, но нещата остават така. „Екогласност“ работи и с основаната след него „Зелена партия“ в Казанлък. За учредяването ѝ от София идва лидерът Александър Каракачанов, когото Дончо посреща лично. Първ председател на „зелените“ в Казанлък е седесарят Димо Димов.

Дончо Дончев се изказва по време на събрание във Военния клуб - 1990 г.

сега, сякаш вчера написани. Между страниците са и свидетелства за Зелената партия в Казанлък и автентични снимки от бурния клубен живот на еколозите от Розова-та долина, очертали се като една от най-активните сред демократичните местни организации в началото на 90-те.

Каузата

Чистите въздух, земя и вода на Розовата долина са в центъра на огромната работа и публични изяви на казанлъшката „Екогласност“,

за жалост, остават само на хартия. Така, въпреки неимоверните усилия и гражданска активност, идеята за монументалния парк на мястото на казармите на 23 пехотен Шипченски полк остава просто проект, мечта. Паметникът на полка е ремонтиран, но преместен в двора на сегашното военно поделение. Набезите и кражбите по обновенията мемориал застрашават неговия вид и надделява мнението, че той трябва да се прибере зад оградата на Пета механизирани-

АРХ. ГЕОРГИ КОСТАДИНОВ: ВСЯКА ЕДНА ПРОМЯНА В „АРСЕНАЛ“ Е ВНИМАТЕЛНО ПРЕМИСЛЕНА

Дружеството е истински град, който живее, развива се и се усъвършенства непрекъснато

Архитект Георги Костадинов е сред тагодишните отличени в Алеята на трудната слава в „Арсенал“. И

работа през 2016 година, като преди това архитект на дружеството е Виолета Бакунина. Не са много

придобиват и външните, междучехови и междузаводски пространства. Това определя нуждата от поддържането на проектантски отдел, в което работят седем служители и архитектът.

„Работата ни е много ангажираща, но и интересна. Всеки проект внимателно се обмисля, защото в дружеството има уникална архитектура и природни дадености. „Арсенал“ в Казанлък е създаден на терен, където днес има вековни дървесни видове, които се стремим да запазим при новото строителство. Обширни са и парковите площи, които също се обновяват. При реконструкцията на старите сгради, някои от които са от 20-те и 30-те години на миналия век, се стремим да запазим фасадите във вид, напълно идентичен с автентичния“, сподели арх. Костадинов. Цялото проектиране, свързано с изграждането на електрически и ВиК-инсталации, СМР и др. е поверено на арсеналския екип, в който е арх. Ге-

направено в Завод 4 в Мъглиж и Завод 3 в Казанлък,

изчерпва направеното в „Арсенал“ в последно време.

Арх. Георги Костадинов

това е съвсем заслужено, защото обликът на дружеството непрекъснато се променя, подобрява се инфраструктурата, външните пространства и производствените помещения, като същевременно се пази и традицията и автентичният вид на старите, изключително красиви сгради.

Георги е родом от Казанлък, където завършва средното си образование в ПГ „Иван Хаджиенов“. Още от детските години много му се отдава рисуването и неговото желание е да постъпи в Художествената гимназия. Но неговите родители - майка му Василка е начална учителка в училища в общината, а баща му Костадин работи дълги години в ТЕЦ-Казанлък, надделяват при избора му и той завършва Механотехникума със специалност „Електронноизчислителна техника“.

Но Георги продължава да следва мечтите си и да съчетава техническите знания с таланта си. На 28 години записва „Архитектура“ в Нов български университет. В „Арсенал“ АД постъпва на

фирмите, които имат такъв специалист и проектантски отдел, но „Арсенал“ си е един истински град. Тук има най-разнообразни сгради – административни, промиш-

Една от емблематичните сгради в "Арсенал" преди ремонта

И същата сграда след ремонта

лени, складови помещения, спортни съоръжения и т.н., с най-различна функционалност. Като всяко успешно и работещо предприятие, дружеството непрекъснато се променя – изграждат се нови сгради, други се реконструират, нов облик

орги Костадинов. Единствено за газификацията и изграждането на фотоволтаичните системи проектите са с външен инженеринг, поради специфичността на работата. През последните 12 месеца, и въобще през последните няколко години, най-много е

производство, новата визия на парковото пространство пред фирмения музей, обновлението на фасадата на Главното управление, изцяло ремонтирано пространство пред Изчислителния център... И още редица обекти, с което съвсем не се

През новата година списъкът с обекти също не е малък. Основните усилия отново са насочени към производствената база, поради голямата динамика в развитието на дружеството. Планира се и основна реконструкция на шоурума в музея, както и на външното пространство пред сградата на Главното управление, казва арх. Георги Костадинов, който от ранни зори е в движение – по самите обекти, после работа върху проектите на компютъра, уточнения, последни детайли преди да започне самото изпълнение... И за семейството често му остава малко време, но то пък е безценно. Съпругата му д-р Петя Митова е АГ-специалист и работи в Казанлък и Стара Загора. Двамата имат шестгодишен син Константин. Освен работата и семейството, арх. Костадинов е запален по риболова на спининг, но само като хоби, не участва в състезания. Най-големият му трофей е сом с тегло от 7,5 килограма, уловен във водите на язовир „Копринка“.

Димитър Бахчеванов

ХРИСТО ГЪДЕВ МАЙСТОРИ ПЛАКЕТ С ОБРАЗА НА СЕВТ III

След като наскоро навърши 90 лета, легендарният учител Христо Гъдев продължава да смайва всички със своята неизчерпаема енергия и хъс. В момента бившият директор на казанлъшкия Механотехникум работи върху изработването на плакет с образа на българския национален герой, гениален поет и революционер Христо Ботев.

Още в средата на 50-те години на миналия век, Христо Гъдев прави първата си матрица. Впечатлен от работата му, неговият баща, който също се казва Христо, му казва, че ако има подобни поръчки, ще ги дава вече само на него. Оттогава до днес, наследникът на майсторлъка на шипченските занаятчии продължава да прави различни пластички. Негови значки на патриотич-

ни теми – паметникът на Шипка, Хаджи Димитър и други, отдавна

Плакет на Севт III

се предлагат в музея на историческия връх.

Гъдев изработва и по-големи плакети и повечето от тях пода-

рва на хора, които смята, че заслужават. Така, от алуминиево фолио и „по стара тракийска техника“, по неговите думи, е възпроизвел сполучливо образа на Севт III. Името на тракийския владетел е свързано с Одриското царство и неговата столица Севтополис, която днес се намира под водите на яз. „Копринка“. Образът е взет от монета, както и от уникалната бронзова глава на владетеля, открити от археолозите в Долината на тракийските царе, близо до Казанлък.

Преди да започне изработването, Христо Гъдев дълго обмисля етапите на всеки свой проект. Това, според него, е в основата на всяко едно дело, ако искаш да го направиш майсторски, така че да се хареса не само на теб, но и на другите, които ще го видят и оценят.

МЕСТНАТА ВЛАСТ ПОЛАГА КЛЕТВА НА 10 НОЕМВРИ

На 10 ноември от 13.30 часа клетва ще полагат новоизбраните общински съветници на Казанлък, кметът на община Казанлък Галина Стоянова и кметовете на населените места в общината. Датата и частъ на церемонията е съобразно графика на Областна администрация – Стара Загора, за конституиране на новоизбраните общински съвети и въстъпване в длъжност на кметовете на общини и населени места в областта. Тържественото събитие ще се състои в залата за провеждане на заседания на Общинския съвет – Казанлък, т.нар. зала „Инфра“.

37 са общинските съветници на Казанлък, 12 от тях са от ПП ГЕРБ, 7 са от непартийната коалиция „Алтернативата на гражданите“ – Казанлък, „БСП за България“ има 6 общински съветници, ПП „Има такъв народ“ – 2, „Възраждане“ – 3, „Движение за права и свободи“ – 5, Коалиция „Продължаваме промяната – Демократична България“ – 2.

Галина Стоянова започва четвъртия си мандат като кмет на община Казанлък.

„АРСЕНАЛ“ АД - КАЗАНЛЪК ТЪРСИ ДА НАЗНАЧИ

Специалисти:

- Инженер-металург - 1

Образование и квалификация: Висше техническо образование, специалност „Металознание и термична обработка на металите“ или други подобни; Средно техническо образование с продължаване на обучението.

Допълнителни изисквания: Разработване и внедряване на технологични процеси по термична обработка, коване и обемно шамповане на метали и сплави. Работа със специализиран софтуер.

- Инженер-конструктор - 1

Образование и квалификация: Висше техническо образование.

Допълнителни изисквания: Разработване на конструкторска документация на приспособления и екипировка за нанасяне на химични, галванични и лакобояджийски покрития.

- Инженер-технолог на пластмасите и каучука - 1

Образование и квалификация: Висше техническо образование, специалност „Технология на пластмасите и каучука“ или други подобни. Средно техническо образование с продължаване на обучението.

Допълнителни изисквания: Разработване и внедряване на технологични процеси за преработване на пластмаси и каучук чрез шприцване и пресоване.

- Инженер химични процеси - 1

Образование и квалификация: Висше химическо, инженерно-химическо, средно специално химическо образование.

Допълнителни изисквания: Разработване и внедряване на технологични процеси за нанасяне на химични и галванични покрития и за защита на металите от корозия.

Кандидатите за тези позиции е необходимо да притежават личностни качества като лоялност, отговорност, инициативност, умение за работа в екип, комуникативност.

- Началник-смяна - 1

Образование и квалификация: Висше химическо, инженерно-химическо, средно специално химическо образование.

Допълнителни изисквания: Професионален опит 5 години.

Кандидатите за тези позиции е необходимо да притежават личностни качества като лоялност, отговорност, инициативност, умение за работа в екип, комуникативност.

- Инженер контролно-измервателни уреди и апаратура - 1 човек, висше техническо образование;

- Инженер ВИК - 1 човек, висше образование;

- Инженер енергетик - 1 човек, висше образование.

- Техник, електронна техника - 1 човек, висше образование;

- Инженер производство - 5 души, висше образование;

Работници по следните професии:

- Байцвачи на метали;

- Бобиньор ел. машини - средно специално образование;

- Бояджии промишлени изделия, на 8-часов работен ден;

- Бояджии промишлени изделия, на 7-часов работен ден;

- Водач на мотокар - средно образование, работа на смени;

- Електрозаварчик - средно образование;

- Електромонтьор - средно образование;

- Електромонтьор, изграждане, поддръжка и ремонт - средно специално образование;

- Електромонтьор, изпитване ел. съоръжения - средно специално образование;

- Електроженест - средно образование;

- Изпитател, хидравлично налягане ММ - средно образование;

- Изпитател на взривни материали;

- Инструменталчик;

- Лакировач, метал - средно образование, работа на смени;

- Машинен монтьор - ремонт на машини - средно образование;

- Машинен оператор амуниции - средно образование;

- Машинен оператор компресор - средно образование;

- Машинен оператор ММ с ЦПУ - средно образование;

- Машинен оператор производство експлозивни вещества - средно образование;

- Монтажник изделия от метал /боеприпаси/ - средно образование;

- Монтажник изделия от метал /боеприпаси и експлозивни вещества/ - средно образование;

- Монтьор поддръжка инсталации и оборудване - средно образование;

- Настройчик ММ с ЦПУ - средно специално (техническо) образование;

- Настройчик на пресови металообработващи машини - средно специално образование;

- Общ работник в промишлеността;

- Окачествител - средно образование;

- Оксигенист - средно образование;

- Оператори на преса за метал;

- Преносвач ръчно;

- Производствени контроли, на 7-часов и на 8-часов работен ден - средно образование;

- Стругар - средно образование;

- Фрезисти - средно образование;

- Шлайфист - средно образование;

- Шлосер - средно образование.

„АРСЕНАЛ“ АД - КАЗАНЛЪК

търси да назначи за нуждите на
Инструменталния завод

работници по следните професии:

1. Шлайфист;
2. Стругар;
3. Фрезист;
4. Шлосер-инструменталчик;
5. Координатчик.

Телефон за контакти: **0885 079 187**

• Изисквания:

- Завършено средно образование;
- Умения за самостоятелна работа по професията.

Желаещите да кандидатстват за позициите могат да изтеглят документи от сайта на „Арсенал“ АД www.arsenal-bg.com/kadri или да ги получат от **Офис № 1 - Пропуски, на Централния портал, от 07.00 до 17.00 часа.**

Попълнените документи могат да бъдат изпратени на електронен адрес: kadri@arsenal-bg.com или подадени в **град Казанлък, бул. „Розова долина“ № 100, Офис № 4.**

Работно време на офиса: всеки делничен ден.

Тел. за контакти: **0431/57747**

ТЪРСИ ДА НАЗНАЧИ ЗА НУЖДИТЕ НА ЗАВОД 5

ИНЖЕНЕР-ПРОЕКТАНТ ПО ЕЛЕКТРО КИП И АВТОМАТИЗАЦИЯ

Описание и изисквания:

- Разработване на проекти за комплексна автоматизация на производствените процеси; Проектиране на електро-инсталации; Проектиране на системи за управление на машини, инсталации и съоръжения, базирани на контролери; Проектиране на автоматизирани системи за управление на нестандартно оборудване и съоръжения; Изчисляване и оразмеряване на проектираните инсталации и системи; Внедряване /монтаж, пуск и настройка/ на системи за управление и автоматизация; Осъществяване на авторски контрол на производството и монтажа на инсталации и съоръжения; Усъвършенстване на съществуващи инсталации и съоръжения, с цел подобряване на техните характеристики.

Изисквания към кандидатите:

- Висше техническо образование; Владее на чужди езици е предимство; Компютърни умения - MS Office, Internet, EPLAN, софтуер за управление и проектиране; Опит в проектирането на системи за управление, базирани на промишлени контролери, КИП и А съоръжения, промишлена автоматизация и електро-инсталации; Познания в съответната нормативна база и специализирани софтуерни продукти.

РЪКОВОДИТЕЛ КОНСТРУКТИВЕН ОТДЕЛ Задачи и отговорности:

- Ръководи и организира разработването на конструктивна документация на машини, детайли и изделия, необходими за производството; Разпределя разработването на нови изделия и контролира изпълнението на отделните етапи; Подготвя план и следи за изпълнението му по график, следейки стриктно изискванията на ръководството; Комуникира ефективно с колеги от фирмата с цел навременно и качествено осъществяване на дейностите; Извършване якостни и размерни изчисления на конструираните изделия и екипировка; Осъществява авторски контрол на производството и монтажа на машини и съоръжения; Усъвършенстване на вече съществуващи машини и съоръжения, с цел подобряване на техните характеристики; Работи в екип с всички участници в процеса.

Изисквания към кандидатите:

- Висше инженерно техническо образование в областта на машиностроенето; Владее на английски език /писмено и говоримо/; Опит на подобна позиция; Компютърни умения - MS Office, Internet, TopSolid; Професионален опит в машиностроителни фирми е предимство.

ИНЖЕНЕР-КОНСТРУКТОР

Описание и изисквания:

- Конструирани на нестандартно оборудване и инсталации; Конструирани на машини; Конструирани на технологична екипировка; Извършване якостни и размерни изчисления на конструираните изделия и екипировка; Осъществяване на авторски контрол на производството и монтажа на машини и съоръжения; Усъвършенстване на вече съществуващи машини и съоръжения, с цел подобряване на техните характеристики

Изисквания към кандидатите:

- Висше образование - бакалавър или магистър; Владее на чужди езици е предимство; Компютърни умения - MS Office, Internet, TopSolid; Професионален опит в машиностроителни фирми е предимство.

Личностни качества:

Способност за работа в динамична среда, аналитично мислене, организираност, прецизност.

За ръководител Конструктивен отдел се изискват още: Отлични административни, организационни и комуникационни умения, работа в екип, поемане на лична отговорност.

„АРСЕНАЛ“ АД - Казанлък**Предлага работа**

В заводите на дружеството в Казанлък и Мъглиж и в новия си завод в Стара Загора

Средна работна заплата над 2200 лева, допълнителни стимули, широка гама социални придобивки

Средната работна заплата в Завод 3 и Завод 4 на „Арсенал“ АД е над 2450 лева.

За всички новопостъпили в тези заводи се предоставят допълнителни финансови стимули

Търсят се:

- * Конструктори
- * Инженери - производство
- * Електромонтьори
- * Машинни монтьори
- * Машинни оператори ММ с ЦПУ
- * Монтьори поддръжка инсталации и оборудване
- * Настройчици ММ с ЦПУ
- * Окачествители, производствен контрол
- * Стругари
- * Фрезисти
- * Шлайфисти
- * Шлосери

Свободните работни позиции могат да се видят на фирмения сайт:

<https://www.arsenal-bg.com/jobs>

Желаещите да кандидатстват за позициите могат да изтеглят документи от сайта на „Арсенал“ АД www.arsenal-bg.com/kadri, да ги получат от **Офис № 1 „Пропуски“** на Централния портал в гр. Казанлък от **07.00 до 17.00 часа** или от **Офиса в гр. Стара Загора, намиращ се на бул. „Цар Симеон Велики“ № 118**. Попълнените документи могат да бъдат изпратени на електронен адрес: kadri@arsenal-bg.com, да бъдат подадени в град Казанлък, бул. „Розова долина“ № 100 - Офис № 4, или в Офиса в гр. Стара Загора, бул. „Цар Симеон Велики“ № 118.

Работно време на Офис № 4 в Казанлък: **всеки работен ден.**
Работно време на Офиса в Стара Загора: **всеки работен ден от 9.00 до 18.00 часа, в събота – от 10.00 до 14.00 часа.**

Тел. за контакти: **+359 882 987799, +359 882 987754,**
+359 431 57 747, +359 431 57 072;

E-mail: kadri@arsenal-bg.com

„АРСЕНАЛ“ АД - КАЗАНЛЪК

търси да назначи

C++ програмист

На пълен работен ден, стажантска програма

Ние, „АРСЕНАЛ“ АД, търсим мотивирани и талантиви C++ програмисти, които да се присъединят към екипа ни. Ние сме отворени към кандидати от всички нива на опит, включително студенти, които могат да демонстрират умения в програмирането и използването на Visual C++.

Изисквания:

- Завършено образование или текущо обучение в областта на компютърните науки, софтуерно инженерство или сходна област.
 - Опит с програмиране на C++ и MSVC.
 - Отлични аналитични умения и способност за решаване на проблеми.
 - Добри комуникативни умения и способност за работа в екип.
 - Способност да работите със срокове и да се справяте с множество задачи едновременно.
 - Поддръжане на документацията за разработените приложения.
- Предимства:**
- Познания в други програмни езици и технологии.
 - Опит с разработването на приложения за различни платформи.
 - Опит в работа със среди като Qt или MFC.

Ако смятате, че отговаряте на изискванията и искате да се присъедините към нашия екип, моля, изпратете своето CV и мотивационно писмо на адрес:

kadri@arsenal-bg.com

Лице за контакт :

Росен Русев – Направление „Автоматизация на инженерните процеси“
Тел : 0898423265

arsenal

**"АРСЕНАЛ" АД
Казанлък****Търси да назначи**

- Инженер-конструктор - Машинен инженер;
- Инженер - Ремонт на машини и оборудване;
- Електроинженер - КИП и А;
- Инженер - Хидравлика и пневматика;
- Инженер - Автоматизация на производството;
- Инженер - Химик;
- Инженер - Електроника.

Желаещите да кандидатстват могат да изтеглят документи от сайта на „Арсенал“ АД www.arsenal-bg.com/kadri, да ги получат от **Офис № 1 „Пропуски“** на Централния портал на дружеството - Казанлък, бул. „Розова долина“ № 100, или в Офиса на „Арсенал“ АД в Стара Загора - бул. „Цар Симеон Велики“ № 118.

Попълнените документи могат да бъдат изпратени на електронен адрес: kadri@arsenal-bg.com или подадени в посочените офиси в Казанлък и Стара Загора.

Позициите, за които „Арсенал“ АД търси работници и специалисти, са публикувани на фирмения сайт:

<https://www.arsenal-bg.com/jobs>

Тел. за контакти: 0882987799; 0882987754;
0431/57747;

e-mail: kadri@arsenal-bg.com

**ФК „АРСЕНАЛ – 2000“
ПРИЕМА ДЕЦА И ЮНОШИ**

Клубът предлага прекрасни условия за тренировки, обновена спортна база, осигурена екипировка, чудесно поддържан фирмен стадион „Арсенал“.

За информация и записвания:
0882474101, Станислав Пехливанов

**Автосервиз „Мерцедес“ -
пункт за ГТП
Обявява промоция**

За годишни технически прегледи за работещите в „Арсенал“ АД!

Цена на ГТП – **45 лв.**

(след предоставяне на валиден пропуск на собственика на МПС!)

Сервиз „Мерцедес“

гр. Казанлък

ул. „Кенали“ № 7; тел. 0888303368;
0878442413

АНЕЛИЯ КАЛЪПОВА ОТ СЛАВАТА: РАБОТА С УСМИВКА

Анелия Калъпова е първото арсеналско момиче в новия списък във фирмената Алея на славата '2023. Научава, че е номинирана от ръководителката на Отдел „Продажи“ – Завод 0, Стефка Белчева, навърх рождения си ден в началото на есента. Изненадана е, това е специален подарък. „Предложението със сигурност е на Белчева, но колегите не крият, че и те имат пръст в това“, усмихва се Ани, когато я питам как възприема присъствието си сред арсеналските отличници. „Динамиката в отдела е ежедневие. Всички заслужават да бъдат отличени“, казва Калъпова. Защото тук се работи в екип – учат се от по-опитните, напредват и после предават щафетата на младите кадри. И непрестанно си помагат. Затова наградата за Ани е още по-ценна. Тя не крие, че е приятно да получиш признание за труда си от точно такива колеги.

Анелия идва в „Арсенал“ през 2016-а. Сама не разбира кога са минали седем години. Част от тях тя прекарва вкъщи, поради майчинство. Синът ѝ Криси скоро ще навърши пет. Една от причините на Ани да ѝ харесва атмосферата във фирмата, е спокойствието, което майките имат, за да отглеждат децата си. Никога не е имало проблем с ползването на болнични и отпуски, когато е в полза на детето, споделя тя. Знае, че не навсякъде е точно така, защото има опит и от други работни места. Преди „Арсенал“ е била в бранша на търговията с мобилни устройства. Връща се в Казанлък веднага след завършване на висшето си образование по стопанско управление в Техническият университет в София. Специалността ѝ съчетава знания и в техниката, и в производството, и в икономика, което е професионална

комбинация, изключително подходяща за реализация в „Арсенал“. Като много други млади специалисти, тя също подава документи за работа

Анелия Калъпова получава отличие си от генералния директор на "Арсенал" инж. Николай Ибушев

което тя прави. Да свършиш определена работа качествено и в срок, не става, ако си „на нож“ с хората, от които това зависи. „Всичко останало се учи“, казва спокойно и усмихнато Ани. Кое-то не пречи да е повече от категорична: работата ни е много отговорна.

„Щастлива е с работата си“ „В „Арсенал“ може да се научи много! Можеш да се развиваш и да се чувстваш спокоен, защото фирмата е стабилна, дава лична перспектива за кариерно развитие, има социална политика и не на последно място – трудовете възнаградения са на нива, които на други работни места са трудно възможни“, споделя Анелия, относно мотивацията си за работа тук. Тя не е първата от фамилията, която преминава арсеналския портал. Баща ѝ, преди да отиде в

да се свърши много работа, която изисква познаването на специфично законодателство, регулиращо търговията със специална продукция. Документацията е сложна и става още по-сложно, когато се налага бърза поръчка или спешен отговор за подадени запитвания. Цялата тази бързина в условията на работа със специфично законодателство прави ежедневието на момичевата в отдела не просто динамично, а и много интересно. Работата не е рутинна, има разнообразие. Работи се за всякакви пазари, включително и за вътрешния. „Арсе-

нал“ има много кооперирани доставки, връзките на фирмата с български клиенти са разностранни. „За да работиш тук, е нужно, преди всичко друго, да притежаваш качества на организиран човек – казва Анелия. – Нужно е и да умееш да понасяш извънредни напрежения, да запазваш самообладание и да преодоляваш критичните моменти. Да имаш добро отношение към хората – от ръководителите, до обикновения служител и работник.“ Това важи и за Калъпова – тя контактува с колеги от целия състав на арсеналските заводи и добре знае, че отношението към човека е ключово за успеха в това,

което тя прави. Да свършиш определена работа качествено и в срок, не става, ако си „на нож“ с хората, от които това зависи. „Всичко останало се учи“, казва спокойно и усмихнато Ани. Кое-то не пречи да е повече от категорична: работата ни е много отговорна.

Щастлива е с работата си

„В „Арсенал“ може да се научи много! Можеш да се развиваш и да се чувстваш спокоен, защото фирмата е стабилна, дава лична перспектива за кариерно развитие, има социална политика и не на последно място – трудовете възнаградения са на нива, които на други работни места са трудно възможни“, споделя Анелия, относно мотивацията си за работа тук. Тя не е първата от фамилията, която преминава арсеналския портал. Баща ѝ, преди да отиде в

Мъжът във фамилията сега е само нейният Димитър, с когото са заедно от 11 години. Ако не бром Криси, разбира се! Забавляват се с неговите щуротии и нескрита артистичност. Съвсем наскоро юнакът, който без рани не ходи, участва и в сценичната програма за празника на Енина, Петковден. Ани и Димитър живеят в Енина, откъдето са нейните корени. Ани признава, че се прибира от София веднага след дипломирането, защото там не е нейното място. Стресът е прекалено голям, липсва природата и е малко времето за семейството. За нея това е важно. Сега живеят в къщата на майка ѝ, която казанлъчани познават отдавна като специалист от Детска педагогическа стая. Не спират да обгрижват и баба ѝ, чиято професия Ани е наследила. Навремето тя била част от отдел „Плас-

Разходките и пътешествията са любимо занимание в свободното време на семейството на Ани, сн. личен архив

мент“ в завод „Хидравлика“. Останалото са пътешествия, излети, споделени фамилни моменти. Със спокойствието на добрата работа в „Арсенал“. (Ани не спира да се усмихва).

Диана Рамналиева

Продължава от стр. 2

ДЕСЕТОНОЕМВРИЙСКО: КАЗАНЛЪШКАТА „ЕКОГЛАСНОСТ“

За казанлъшки митинг тук идват още бъдещият премиер Филип Димитров и „синият“

Иван Иванов.

За съжаление!

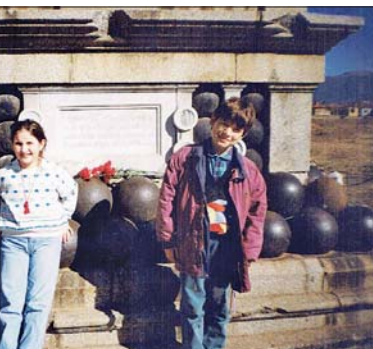
Дончо Дончев с Царицата-майка Йоанна по време на нейното посещение в Казанлък

журналист Бойко Станкушев. В спомените си Дончев пазви впечатления от срещите си с Филип Димитров, с Асен Агов, тогава депутат от Старозагорски район, и с казанлъшкия народен представител от БСП

Иван Иванов. **За съжаление!** Разочарованията на Дончо Дончев от новата българска политика, като цяло, са неприкрити. За него участието в тази работа приключва с единствения му мандат като общински съветник в обединеното СДС, когато в Казанлък е избран пръв и последен в историята „син“ кмет. Тогава за пръв път в общинската администрация на Казанлък е създаден отдел „Екология“, който е факт и досега.

Дончо Дончев все по-малко се интересува от политиката, макар в сърцето си да остава все оня страстен седесар. Съдия Саранделчев, след началото на 90-те, няма как да има ангажимент с политиката, но той става автор и сподвижник на десетки обществени каузи в Казанлък и региона. Пише книги, публикува много краеведски изследвания. Разговорът с него никога не свършва – нито с една тема, нито с един спомен. Като този, който го връща към поискания от „сините“ в Казанлък първи ремонт на Царската чешма. Чешмата посреща 10 ноември

вместо с оригиналния знак на дарителя цар Фердинанд, с едно добавено „О“ към „Ф“-то, тоест – „ОФ“! Това „ОФ“

Деца на демокрацията пред Войнишкия паметник, сн. личен архив на Дончо Дончев

тъй и щяло да продължи да надниква Дончо Дончев. Той вика на място скулптора Спас Мавров и нещата са коригирани в полза на достоверността. Възстановяването на автентичния вид на Царската чешма през 90-те в Казанлък става по снимка от семейния архив на Саранделчеви, от който юристът вади фотография на майка си на знаковото място. Снимки и Саранделчев, и Дончев, имат много. В жълтата папка има още история, в нея винаги може да се надникне отново. В името на паметта за Казанлък, на която и двамата ми събеседници държат съвсем отговорно.

Диана Рамналиева

Журналистът **ПЕТЪР МАРЧЕВ:**

УНИВЕРСАЛНАТА РЕЦЕПТА Е В СЪЗДАВАНЕТО НА АКТИВНО ГРАЖДАНСКО ОБЩЕСТВО

Петър Марчев /1960/ е автор на 12 книги и няколко киносценария, отличавани с национални и международни награди. Макар че има диплом за инженер-химик, през активните си творчески години, от 1988 насам се занимава професионално с журналистика. Работил е за вестниците „Монитор“, „Дневник“, „Сега“, „Труд“, „168 часа“, „Марица“, „Старозагорски новини“, както и за казанлъжките издания „Искра“ и „Седмица“. Петър Марчев е бил редактор и във в. „Заводска трибуна“, чийто наследник е в. „Трибуна Арсенал“.

През 2010 печели Голямата награда за журналистика „Джеймс Баучер“ на посолството на Ирландия за разследването на драматичните обгазвания на Старозагорски регион, публикувано в сп. „Тема“. През 2012 е сред номинираните във второто издание на конкурса „M-tel Медия маъстърс“, печатни медии. Понастоящем издава националния новинарски портал „Гласът на България“ /voice-bg.com/.

Специализирал е кинорежисура в НАТФИЗ при проф. Светослав Овчаров. Автор е на 6 к/сметражни филмови проекта, най-известен от които е „Незабравя“, посветен на последния сталинов Гладомор над бeсарбските българи през 1947 г. Той е първият му пълнометражен игрален филм „Апокалипсис до поискване“, чийто сценарий е базиран на журналистическото разследване за обгазванията в Старозагорски район.

- Здравейте и поздравления за „Апокалипсис до поискване“! Колко време работихте по този филм, г-н Марчев? Събитията, ообразени в лентата, сякаш бяха доста отдавна?

- Първо, благодаря за интереса към моята скромна личност! Що се касае до филма, историята му е много дълга, наистина. Идеята да напиша киносценарий се появи в главата ми точно преди 40 години, ето как. Беше средата на лятото на 1983, тъкмо се бях дипломирал като инженер-химик, но вече бях наясно, че химията не е онова нещо, което може да осмисли живота ми. Покрай „поливането“ на дипломата из заведенията на Слънчев бряг и Бургас, бях станал участник в една каубойска сцена с размяна на юмруци – и си лежах в стаята в студентското общежитие с насинена физиономия, в тягостно настроение. Зад гърба ми бяха 5-6 години пълноценен, калейдоскопичен студентски живот, предстояха ми две години в казармата. Въобще, не виждах никаква светлинка в бъдещето, бях се сдавал тотално. И тогава, през прозорца влята една мелодия – някой някъде по етажите беше пуснал „Може би следващия път“, един инструментал на „Рейнбоу“. Звукът от китарата на Ричи Блекмор се отразяваше в отсрещния блок и отекваше величествено... и обнадеждавашо. Тогава ми хрумна идеята да напиша сценарий с главен герой един млад човек, който непрекъснато се проваля, но има хъс да продължи да опита да намери себе си, смисъл на своя живот... И наистина, писането на този сценарий ме крепеше през тягостните

2 години и 3 месеца в казармата. Докато чаках уволнението, вече бях решил, че ще стана кинорежисьор... Така че, първоначалният вариант на сценария беше със заглавието „Може би следващия път“. Когато започнах специализацията си по кинорежисура при

Режисьорът и продуцент на филма Петър Марчев, вдясно, и изпълнителят на главната роля – актьорът Жоро Райчев

проф. Светослав Овчаров и трябваше да правим сценарий за пълнометражен игрален филм, аз реших да не „убивам“ Владо /героят от първия ми сценарий/, а просто да му дам друго занимание – и така го направих разследващ журналист, който разнища една мащабна далавера, свързана с унищожаване на стари боеприпаси.

- Филмът Ви определено носи послания към отделен човек и към общество. Дали темата за обгазванията ще развълнува публиката днес, когато младите хора нямат спомени за това, а за повъзрастните е ясно, че бързо забравят, особено неща, които не ги касаят пряко?

- Виждате ли, тази е разликата между телевизионерството и един художествен филм. Злобата на деня е за телевизиите, а един добър игрален филм, стъпвайки върху конкретен проблем, дава посоката, духа и алгоритъма, по който ние, обществото, можем да решаваме всички свои проблеми. А универсалната рецепта за това е такава: създаване на активно гражданско общество! Всъщност, тази е темата и на моя филм „Апокалипсис до поискване“. Да, пикът на обгазванията на Старозагорски район беше през 2004 - 2006, за мнозина тези години вече са в белите полета на паметта. Но проблем с обгазванията съществува и днес... С усилията на гражданското общество и с помощта на сериозните медии разширението на производството на една чужда фирма бе преустановено, поне засега.

- Г-н Марчев, известен сте в българското медийно пространство с Вашите десетки публикации по темата, както и такива, свързани с други Ваши лични каузи като изучаването на християнските ценности в училище и борбата срещу абортите. Защо сте така изкушени от точно тези теми, споделя ли публиката тези Ваши тези или става все повече индиферентна към тази обществена тематика?

- Който ме познава, е наясно, че аз съм вярващ човек, християнин. Казано е: „Който

България чрез абортите са убити над 6 милиона деца, в света сигурно са милиарди. И ако човечеството не се осъзнае и не спре да убива децата си, краят на света се вижда на хоризонта... За да не бъде голословен, нека кажа, че съм разработил проект за национална програма за действия против абортите по желание, но властимающите не искат да ме чуят, те са заети с много по-важни неща... Между другото, аз имам един много кратък филм по темата за абортите със заглавието „Българският Холокост“, който току-що изпратих за участие във Фестивала на българското документално и анимационно кино „Златният ритон“. Надявам се пловдивската публика /фестивалът се провежда в Пловдив/ да е първата, която ще се срещне с него... Да, истината е нелицеприятна, но аз съм абсолютен оптимист. Защото знам, че Бог е приготвил съвършен план за спасението на всяка човешка душа. Но самото спасение зависи от нас – основното е да посрещаме всичко, което ни се случва в живота, със смирение и благодарност, а не с ропот. Знаем, че е трудно да кажеш „слава Богу“, когато те е сподобила болест... но не е невъзможно. Дори за смъртта на деца има разумно обяснение – Господ, който предизнава съдбите на хората, знае, че това дете, като порасне, ще стане лош човек и ще погине, затова Той прибира душата му в Рая, докато е по ангелски чиста и бяла...

- Да се върнем на филма, получил се е повече от добре, участва в селекцията за българско предложение в състезанието за Оскарите. Как се прави игрален филм в дълбоката провинция, с какъв творчески екип и с какъв финансов ресурс?

- Филм се прави или с много пари, или с много приятели. И пак да кажа – и с Божията помощ. В първия ден на снимачния период поканих отец Цанко да отслужи един молебен и водосвет за успеха на начинаето. В този момент разполагах само с 4000 лв. След 12 снимачни дни вече имах нужните 12 000 лв. и успях да се разплатя с професионалния екип. И това ако не е истинско чудо?!

- Във филма присъстват от лично познати в Казанлък лица, не само актьори, как ги „навихте“ да се включат в проекта?

- Со кротце, со благо /и без кютек/... Благодаря на всички, замесени в това голямо приключение!

- Няма да крия, че в някои от сцените на филма разпознах атмосферата на редакцията на в. „Искра“, дори е снимано там. Името на вестника в сценария Ви е „Трибуна“... Носталгия

по вестникарството в Казанлък ли е това?

- Не толкова носталгия, колкото желание в българското кино да се появи един „журналистически“ филм. Защото

Представяне на кинолентата „Апокалипсис до поискване“

в същността си „Апокалипсис до поискване“ е един филм-разследване. Даже проф. Божидар Манов, който преди години четеше синопсиса каза: „Това ще е българският „Ерин Брокович“... А журналистиката е професия за храбrecи.

- Какви са първите реакции на зрителите след премиерата и какъв е пътят на лентата от сега нататък?

- Върху филма предстои още работа – да отстраним тези недоделки, които е възможно. А пък после ще пуснем филма на свобода, да си живее собствен живот по фестивали и по екрани...

- За мен този филм определено беше изненада, макар да се познаваме добре. Писането е Ваше професионално занимание от години, имате издадени книги, награди, сега – филм... Говти ли ни още изненади Петър Марчев?

- За изненади винаги има място. А най-голямата изненада е, когато един /уж разумен/ човек се изложи публично. Ако дойде този момент и ме натисне дИМЕНСИЯта, може да създам политическа партия! Вече съм намислил името ѝ, но няма да го кажа, за да не си спечеля още врагове... Шегувам се, разбира се... Да, вестници, книги, филми... Може би само операта остана като жанр, в който да не съм се пробвал. В този дух, отдавна си мисля да напиша една рок-опера. Споко, няма да го направя! Но работя по един проект за музикален филм със заглавие „Острижи ме, ако можеш“. Нещо като българска парафраза на легендарния филм „Коса“. Така че, ако има желаещи да се качим заедно на борда на Машината на времето и да се върнем в 70-те години, нека да ми звъннат...

Въпросите зададе:
Диана Рамналиева

НИКОЛА ТАНЕВ

Художникът бохем, магьосник на светлината

Никола Танев /1890-1962/ е български художник-живописец. Той е един от най-големите пейзажисти и сред първите импресионисти у нас.

Танев е изключително продуктивен творец. Автор е на над 15 хиляди творби, има 55 самостоятелни изложби – 28 в България и 27 в други европейски държави. Картините му са сред най-фалшифицираните. Голяма част от тях са в различни колекции в чужбина. Учил е в Париж, един от създателите е на дружество „Родно изкуство“.

Имал завиден бохемски живот – с безкрайни пътвания и срещи с интересни хора, с бурни романтични връзки и с неопиетна страст към рисуването. Делял живота си с две жени, едната му ражда два деца. Обявен за „буржоазен художник“, а през 1969 г. прекарва шест месеца в затвор. През 1955 г. е удостоен със званието „Заслужил художник“, а през 1969 г. поощрен, със званието „Народен художник“. През 1970 г. жилището му е превърнато в музей. През 2021 г., по случай 130 години от рождението на художника, в НХГ е представена изложбата „Никола Танев на път“.

Семейството. Никола Танев е роден на 5 декември 1890 г. в Свищов. Родителите му – Димитър и Елисавета Таневи, имат 6 деца, Никола е вторият. По-големият му брат Стефан става известен журналист, а по-малкият – Методи, загива в Първата световна война. Танев-баща бил от богат свищовски род, занимавал се с търговия, имал фабрика във Влашко. Бил родолюбец – помагал за възрождането на Ботевата чета. След Освобождението е контролор в спиртна фабрика в Княжево, където семейството се пренесва.

В Париж. През 1905 г. Димитър Танев заминава за Париж. Френска графиня му предложила да вземе Методи и Никола, за да учат в печатарското училище в Ноазийо Гран. Настанени били в сиропиталище за деца от Балканите, работели по 12 часа на ден.

Там Никола за пръв път проявил дарбата си да рисува. През 1908 г. постъпил в Парижката академия за декоративни изкуства, учил при проф. Пол Реноар и проф. Манжан. Проявил и бохемската си природа. Обикалял малките кръчмички, артистичните салони и галериите на Латинския квартал. Бил пословично влюбен, общувал с доста жени. Две от тях му купували четки и бои, запознали го с художници. Бил приятел с Жермен Пелуз, племенник на Клод Моне, и две години безплатно се обучавал в ателието му. По бреговете на Сена и Марна рисувал малки пейзажи, акцент в които била светлината.

Първите изложби. През 1912 г. се завърща в България и с картините, рисувани в Париж, с голям успех прави първата си изложба в Тръпковата галерия. След Първата световна война известно време живее в Манхайм, Германия, където през 1921 г. е поканен да направи изложба. През с. г. открива изложба и в Инсбрук, Австрия. До 1923 г. показва картините си и в големите градове на Чехия, Италия, Сърбия, Полша, Холандия,

Швеция. Прибира се през 1926 г. и прави изложбата „Едно лято в България“. Талантът му става известен и скоро получава прозвището „магьосникът на светлината и въздуха“.

Пътванията. Няма друг български художник, който да е пътувал толкова много. Пътванията били неговият начин на живот и на творчество. Нямало вид транспортно средство, което да не е използвал. Пътувал, за да се възновява и рисува, за да показва и продава картините си. За около 40 години обиколил десетки градове в Европа: Париж, Стокхолм, Берлин, Рим, Мюнхен, Венеция, Милано, Виена, Варшава, Брюксел, Амстердам, Хамбург, Лондон, Пра-

Мюнхен, 1922

га, Белград, Будапешта, Букурещ и други. На много места го канели да прави и изложби. Пребродил и цяла България: Подбалкана, Тракия и Родопите, Черноморието, Добруджа... Наблюдал, скицирал, изпращал стотици писма, много от които чудесно илюстрирани, водел подробни дневници, фотографирал, съставял албуми.

Карлово. Никола Танев е определен като „слънчевият живописец“. Емблематичен е цикълът му с картини от Карлово, които той рисува през 30-те години на ХХ в. Той многократно се завърща в подбалканското градче, за да пресъздаде очарованието на китните дворчета и калдъръмени улици, водениците, къщите с бели стени и много цветя, оскъпани в ярка светлина. Карловци си спомняли, че ръцете му танцували по платното – толкова бързо, че улавяли

всички движения на слънцето. С неговите импресии в българската живопис навлиза нов, свеж полък.

Танев прави изложба в София, която, със свободата на духа си, се отличава от всичко дотогава, а през 1928 г. я представя в Прага. Следват Бърно, Венеция, Рим... Картините му от този период днес се продават от 10 000 евро нагоре.

В чуждестранни колекции. Никола Танев – майстор на пейзажната живопис, на портрети, натюрморти и женски тела, е един от най-продуктивните български художници. Пристигал някъде, рисувал и правел изложба, обикновено с малки платна, защото ставали по-бързо и се продавали по-лесно. Така финансирал следващото си пътване. Живял безгрижно, но не и охолно. Поради начина му на живот, голяма част от картините му са откупени и остават в различни чуждестранни колекции и в частни лица. Следите на много от шедеврите му, вкл. у нас, се губят.

Между две жени. Художникът бил винаги заобиколен от красавици, без вдъхновителка до себе си не можел да рисува. Бил зеленоок и къдрокос, много дребен и набит, но знаел как да се отнася към жените, бил голям чаровник. Всички – по-високи от него, го обожавали. През 1915 г. 25-годишният Танев среща на изложба красивата учителка Димитрина Георгиева – Миша.

На втората среща ѝ предлага брак, който, макар и доста странен, продължава 50 години. Семейството няма деца. Миша си затваряла очите за безкрайните авантюри на мъжа си, който винаги се връщал при нея и ѝ разказвал всичко с пикантни подробности. „Художникът има нужда от муза“, утешавала се Миша.

Всичко се променило, когато през 1933 г. съдбата го среща с 20 години по-младата, красива и богата варненка, студентка в Хумболтовия университет в Берлин, Валентина Чеширева, внучка на Стоян Заимов. Валентина наследила от баща си къща-палат в центъра на Варна и акции във Варненското параходно дружество. От малка тя била в приятелство с светския живот.

Те били от различни светове, но се привличали неудържимо. Запознали се в столицата преди маскеня бал на софийския хайлайф. Валя нямала костюм, а искала да блесне с нещо оригинално. Художникът нарисувал върху бялата ѝ рокля много политически карикатури за Обществото на народите и тя спечелила първа награда за тоалет – сервиз за хранене от розов порцелан за 12 души.

На следващия ден Танев ѝ поканил на чай в дома си. Миша ѝ нарисувала „нашето неродено момиче“

на чай в дома си. Миша ѝ нарисувала „нашето неродено момиче“

Карлово

и продължила да ѝ яни. Тримата се сближили много. Любовта между девойката и художника изригнала в нечувана страст. Когато Валентина забременяла, той бил на седмото небе от радост и обещал веднага след раждането да напусне жена си. Дъщеричката Чая, кръстена на реката, край която разцъфнала любовта им, се ражда в Шумен. Танев направил плах опит да разтрогне брака си, но Миша го заплашила, че ще умре

С Миша, 1933

от глад. Тя го нарекла „предател“, а Валя му казала, че е „мекотело“. През 1936 г. художникът и Валя заминават за Рим – с идеята да се откъснат от Миша. Но тя го атакувала със заканителни телеграми и той си тръгнал за София. Второто си дете – Никола-младши, Валентина ражда в Берлин. Тя отгледала децата си сама. Художникът им дал името си, но не плащал издръжка и останал при законната си съпруга.

Буржоазен художник. Платна на Никола Танев притежавали

Валя с децата

короновани особи и аристократи, банкери, Хитлер, Мусолини, Гьоринг. Това, както и приятелството му с началника на Гестапо в София д-р Делиус, му създадо големи неприятности след 1944 г. Художникът, отдаден до самозабрава на рисуването, не се интересувал от политика, не знаел кой точно купува творбите му – те били единственият му начин за прехрана.

На 27 септември 1944 г. Танев е обявен за „буржоазен художник“ и е арестуван заедно с други български творци. За ареста му има различни версии. Миша била убедена, че става дума за лично отмъщение заради любовна авантюра на художника. Има и версия, че е бил агент на Гестапо. Според трета версия, Танев е станал жертва на завист: 7 години е живял в Париж, обличал се екстравагантно, картините му се купували от заможни меценати, карал ски, ходел на езда, имал кола-мечта, говорел френски и немски, бил бохем и шокирал обществеността с безбройните си странности. Според самия художник, арестът бил предизвикан от Крум Кюлявков – писател, ръководител на културния отдел на ЦК на БКП, който искал да вземе апартамента, който Танев си купил и в който обзавел специална „българска стая“, но впоследствие не го харесал и се отказал. Бъз съд и присъда и без никога да разбере защо, Никола Танев, с разклатено здраве, остава зад решетките 6 месеца, когато, пак без обяснение, е освободен. Дори му се извинили, грешка била станала. Дали му колет от

хуманитарната помощ на УНИЦЕФ. В него имало обувки и... шоколад! Освобождаването си той дължи на Миша и на Валентина, които се обединили, за да го измъкнат от затвора. Танев се прибира и чрез боите и четките се опитва да възстанови разбитата си психика.

Последните години. С изкуството си той вече трябвало да „възпява и утвърждава“ народната власт. Нарисувал уникална серия от софийски пейзажи, серията „Девотесетемврийска манифестация“, милюнерки сюжетни от Перник и Куциян, от Димитровград и жп линията Ловеч-Троян. През 1948 г. 58-годишният художник бил поразен от мозъчен удар, 14 години бил прикован в инвалидна колечка. Дясната му ръка била неподвижна, рисувал с лявата. През 1951 г. едва оцелял след инфаркт, после страдал от тежка невроза. През 1955 г. Никола Танев бил удостоен със званието „Заслужил художник“. Заедно с Миша заминали на лечение в Будапешта. Състоянието му малко се подобрило, но през 1960 г. бил поразен от нов инфаркт. За него се грижел единствено съпругата му, тя записвала и мемоарите му. На 23 юли 1962 г. Никола Танев, на 72 години, се сплавя от мъките... Имушеството си завещал на Института за изобразително изкуство към БАН.

Мария Рашкова

Използвани са публикации на П. Ковачев, М. Глогова, Е. Георгиев, Г. Генев

Издателски съвет: Николай Ибушев, Янко Запрянов, Цветан Шиков, Добрин Драгнев. **Редколегия:** Юлия Младенова - гл. редактор, Диана Нейчева, Мария Рашкова, Димитър Бахчеванов, Невена Атанасова, Искра Буюклиева, Венко Юнаков. **Със съдействието на КНСБ и КТ „Подкрепа“ в „Арсенал“ АД.**

За връзка с редакторите на „Трибуна Арсенал“: e-mail: tribuna.arsenal@gmail.com; Юлия Младенова: 0882 98 70 14, e-mail: julia_mladenova@abv.bg, Диана Рамналиева, e-mail: di_ramnalieva@abv.bg; Мария Рашкова: 0882 98 70 12, mvrashkova@abv.bg; Димитър Бахчеванов: 0888 21 01 00